

var Forslaget om Statens Overtagelse af Livsforsikringsvæsenet. For det første, fordi det, som jeg har bevist ved uomstødelige Tal, er det billigste for Samfundet, meget billigere end privat Drift, og for det andet, fordi der ved Privatdriften har vist sig at være saadanne uhyggelige Konkurrence-skavanker, at man foruden af økonomiske Grunde ogsaa af rent moralske Grunde bør skride til Statsdrift. Her er jeg maaske naturligt kommet ind paa at omtale det Selskab og den Direktør, som har lidt mest ved denne uhyggelige Konkurrence, og jeg kan ikke tie stille til det Forsøg, som de ved „Tryg“ ansatte Medlemmer af Tinget synes at gøre paa at kaste Skylden for Vanskelighederne over paa den tidligere Direktør. Jeg tror ikke, det vil lykkes dem. Ikke blot vil jeg fremhæve, at de nævnte Medlemmer var ansatte i „Tryg“ i Direktør Olesens Tid; men den nye Direktør, Dr. Steffensen, kendte „Tryg“s Forhold grundigt fra sin tidligere Stilling i Forsikringsraadet, hvor han havde ledet Revisionen af Selskabet. Han vidste altsaa, hvad han gik ind til, og efter at han i ca. $\frac{1}{2}$ Aar havde ledet Selskabet, kunde han og den øvrige Ledelse ved „Tryg“s Generalforsamling med Navns Underskrift i Regnskabsberetningen udtale følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse; det har Interesse for det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager): „Der er i Aar forløbet 10 Aar siden Andelsanstaltens Stiftelse. Som andre Andelselskaber er den blevet mødt med en stærk og maalbevidst Modstand fra Konkurrenternes Side. Naar Anstalten imidlertid i Løbet af kort Tid har været i Stand til at arbejde sig frem til en saa smuk Stilling indenfor dansk Livsforsikringsvirksomhed, ligger Aarsagen hertil først og fremmest i, at den fuldt er baseret paa Andelsprincippet, men det skyldes tillige for en meget væsentlig Del Selskabets tidligere administrerende Direktør, Kaptajn J. H. Olesen.

Det vil være i frisk Minde, at Direktør Olesen i Foraaret 1914 af Helbredshensyn saa sig nødsaget til at opgive sin Stilling i Anstalten, men Direktionen vil paa dette Sted atter bringe ham en varm Tak for, hvad han har udrettet for Andelsanstalten, hvis egentlige Skaber og Organisator han har været.“

Dette Aktstykke er undertegnet „M. Slebsager“. Jeg synes, der hører et vist moralsk Mod for det ærede Medlem til nu at staa op og ryste Direktør Olesen af sig.

Paa samme Generalforsamling udtalte Formanden, Pastor Gert Jørgensen, at et

af Saarene, som blev slaæet i Striden, var Direktør Olesens Afgang. Han vilde nævne Direktør Olesens Navn med Glæde og Ærbødighed. Han havde været Genstand for Forfølgelse, skønt han havde udført et eminent Arbejde, der laa langt ud over et Menneskes Evner. Det var Direktør Olesen, der havde skabt „Tryg“ og bragt Anstalten frem til dens førende Position, og et Forslag om at sende Direktør Olesen en Hyldest og Hilsen accepteredes enstemmigt af alle Repræsentanterne, ogsaa af det ærede Medlem fra Roskilde, som var til Stede. Jeg synes ikke, det ser godt ud, naar det ærede Medlem fra Esbjerg og det ærede Medlem fra Roskilde nu, da „Tryg“ er kommet i Vanskeligheder, kaster Skylden paa den tidligere Direktør. Jeg maa advare mod at lægge Skylden paa urette Sted. Om de muligt begaaede Fejl skyldes Uheld eller Ukyndighed, skal jeg ikke komme ind paa her, men Hovedskylden maa sikkert lægges paa Konkurrencen, som Direktør Olesens Dygtighed og Energi kunde holde i Skak, men som nu har faaet lettere Spil efter hans Afgang.

Da den højtærede Indenrigsminister udtalte, at „Tryg“s Forhold skulde undersøges nærmere, vil jeg henstille til den højtærede Minister, at der i denne undersøgelse indbefattes Konkurrencens Forhold og dens Indflydelse paa „Tryg“, og hvis det viser sig at være Tilfældet, at det er „Hafnia“, der staaer bag ved denne Konkurrence og bærer Hovedansvaret derfor, mener jeg, man maa være berettiget til ved Lov at fastsætte en Erstatning fra „Hafnia“s Side til „Tryg“s forsikrede. Der er jo ved Lov fastsat Grænser for, hvor langt man kan gaa i Konkurrencen ved almindelige Handelsforetagender; saa meget mere Grund er der til at fastsætte Grænser for illoyal Konkurrence mellem saadanne Selskaber, som staaer under Statens Kontrol. Er det virkelig Tilfældet, at den ene under Statens Kontrol staaende Virksomhed systematisk forfølger den anden under samme Kontrol staaende Virksomhed og paafører den Milliontab, er det min Overbevisning, at Lovgivningen bør gribe ind og øve Retfærdighed og skaffe Erstatning.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Olsen: Idet jeg i øvrigt senere skal komme tilbage til de Bemærkninger, det ærede Medlem fra Sakskøbing (Rørdam) rettede til mig, vil jeg her blot